

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacrosancti Nominis Iesu Cultus Et Miracula

Stengel, Carl

Augustae Vindelicorum, 1613

De sacratissimi Nominis Iesu impositione, eiusdemque cum circumcissione
conuenientia. Cap. 4.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49813](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49813)

Psal. 142.

Spiritus tuus bonus deducet me in terram rectam :
propter NOMEN tuum Domine, viuificabis me in æqui-
tate tua.

Psal. 144.

Exaltabo te Deus meus rex : & benedicam NOMINI
tuo in seculum, & in seculum seculi.

Per singulos dies benedicam tibi; & laudabo NOMEN
tuum in seculum, & in seculum seculi.

Psal. 148.

Laudationem Domini loquetur os meum : & bene-
dicat omnis caro NOMINI sancto eius in seculum, & in
seculum seculi.

Laudate eum cæli cælorum : & aquæ quæ super cæ-
los sunt, laudent NOMEN Domini.

Iuuenes & virgines, senes cum iunioribus laudent
NOMEN Domini; quia exaltatum est NOMEN eius
solius.

Psal. 149.

Laudent NOMEN eius in choro; in tympano & psal-
terio psallant ei.

DE SACRATISSIMI NOMI-
NIS IESV IMPOSITIONE, EIVS-
demq; cum circumcissione con-
uenientia.

CAPVT IV.

Cur no-
mina im-
ponantur?

NOMINA quidem ad explicandas rerum na-
turas inuenta sunt: iuxta cognitionem enim,
quam de rebus habemus, ipsis nomina im-
ponimus. Vt enim dixit Philosophus: *Voces*
sunt signa conceptuum. D. Bernardus (aut quicumque fuit

ille

ille author, qui scripsit tractatum, qui habetur inter opera D. Bernardi, de Passione Domini, cap. 36.) animaduertit, quo pacto prima effusio sanguinis Christi facta est in eius Circumcisione, quando uocatum etiam est nomen eius IESVS, & Saluator. Propterea autem in Circumcisione Christi coniuncta sunt simul, effusio sanguinis, & sanctum nomen IESV. Quoniam diuinissimum hoc nomen IESV, nomen est salutis, siue Saluatoris, ac redemptoris hominum à peccatis, sicut constat ex verbis Angeli ad Ioseph apud Matthæum. *Vocabis nomen eius IESVM. Ipse enim saluum faciet populum suum à peccatis eorum.* Vt autem Apostolus docet, ad Hebræos scribens, *sine sanguinis effusione non fit remissio.* Neque enim esse potest aut mundi redemptio, aut remissio peccatorum, aut salus animarum, sine Christi sanguine; in quo sicut Paulus ad Ephesios dicit, *Habemus redemptionem per sanguinem ipsius, in remissionem peccatorum.* Vt ergo Filius Dei natus de Virgine secundum carnem, esset Saluator, & vocaretur IESVS, necesse fuit, ut intraret mundum effundendo proprium sanguinem, sicque habere inciperet, & nomen, & opus Saluatoris. Atque ita dicit idem Paulus ad Hebræos de Christo. *Per proprium sanguinem introiuit semel in sancta, aeterna redemptione inuenta.* Semel intrasse dicit in Sanctuarium nostræ redemptionis, ut se ipsum offerret Patri immolandum pro reparatione humani generis: quod sacrificium cruentum sanguine offerre cepit in Circumcisione, in qua cepit proprium sanguinem fundere, quem postea copiosè effusus erat in passione, & cruce, in qua simul cum sanguine vitam dedit pro salute hominum, ut copiosa esset apud eum nostra redemptio. Hæc omnia mirabiliter prædixisse videtur S. Dauid, inquit. *Deus noster, Deus saluos facienti; & Domini Domini exitus mortis.* Quem locum tractans August. lib. 17. de Ciuit. Dei, cap. 18. inquit: *Deus saluos facienti, Dominus est IESVS, quod interpretatur Saluator, siue salutaris. Ipse enim sal-*

Cur in circum-
cisione
coniun-
cta sint
effusio
sanguinis,
& S.
nomen
IESV?
Matth. 1.
Hebr. 6.
Ephes. 1.

Hebr. 9.

Christus
sacrificiū
suum in
circum-
cisione
offerre
cepit.
Psal. 67.

uum fecit populum suum a peccatis eorum, in quorum peccatorum remissionem quoniam sanguis eius effusus est, non utique oportuit eum de hac vita exitus a iis habere, quam mortis. Ideo, cum dictum esset Deus noster, Deus saluos faciendi, continuo subiunctum est. Et Domini Domini exitus mortis: ut ostenderetur, moriendo saluos esse facturum. Sed mirando dictum est, & Domini, tanquam diceretur. Talis est ista vita mortalium, ut nec ipse Dominus aliter ab illa exierit, nisi per mortem. Hactenus Augustinus. IESVM ergo vocat Dauid Deum nostrum, quia carnis nostrae naturam assumpsit: & huius Domini, qui Domini Dei patris Filius est (iuxta quod ipse dicit alibi, Dixi Dominus Domino meo sede a dextris meis) dicitur esse exitus mortis, quoniam ipse suo sanguine, atque passione, foras eiecit principem huius mundi, atque etiam mortem, quae ipsius principis mundi inuidia, & primi hominis peccato, in mundum intrauerat. Sic habes prophetatum in Cantico Abacuc de Christo in cruce moriente, pro salute mundi: *Cornua in manibus eius: ibi abscondita est fortitudo eius, ante faciem eius ibit mors. Egre dietur Diabolus ante pedes eius. Quoniam virtute sanguinis, & fortitudine crucis Christi, salui facti sumus a potestate Diaboli, & mortis, atque peccati: illa contrita sunt, & nos liberati sumus in nomine Domini.*

Psal. 109.

Abac. 3.

Quanto pretio aestimari Christus nostram salutem?

1. Petr. 1.

Tanti Deus aestimauit redemptionem nostram, & salutem, ut noluerit minori pretio eam comparare, quam vita & sanguine agni immaculati Filij sui, quemadmodum D. Petrus dicebat, *Non corruptilibus auro, vel argento redempti estis, sed pretioso sanguine, quasi agni immaculati, Christi.* Hoc ergo est aurum mundissimum, atque optimum, quo nos Deus redimere voluit, & ornare, atque ditare, quemadmodum Ambrosius dicit in praefatione Psalmi 35. *Bonum aurum est sanguis Christi, diues ad pretium, perfluit ad lauandum omne peccatum. Auro seruum redimis, & auro ornat, &c.* Et Chrysostomus homilia 17. ad populum Antiochenum. *Hic sanguis, saluus est*

est

est animarum nostrarum, hoc abluatur anima, hoc inflam-
 matur, hoc ornatur Rectè profectò, hi sancti Patres enu-
 merant mirabiles effectus pretiosi sanguinis I E S V, sine
 quo nec salus, nec pulchritudo, nec vita animarum no-
 strarum esse potest: Hoc sanguine abluatur anima à for-
 dibus peccatorum, sicut & S. Ioannes in Apocalypsi di-
 xit, *Lauit nos à peccatis nostris in sanguine suo.* Suo, dicit,
 quasi per exaggerationem, vt magnitudinem pretij,
 quo redempti sumus, & san- uinis, quo sumus abluti, ex-
 plicet, aut certè, vt ostendat, nullo alio sanguine potuis-
 se redimi animas nostras, & à peccatis emundari, nisi
 pretioso sanguine IESV Christi. *Empti estis pretio magno,*
 ait Paulus; hoc eodem pretio magno emptum est no-
 men IESVS. Nomen Deus, verbum, creator, & huiusmo-
 di reliqua, nullo pretio consecutus est Christus, at no-
 men I E S V S magno pretio comparauit. Nullo pretio
 comparat princeps regis nomen, quod a patre simul
 cum regni hereditate accipit; at Africani nomen, Asia-
 tici, Indici, non nisi magno labore, & multo sanguine,
 victa Africa, Asia, Indiaq; comparabit. Ita Christus no-
 men Dei, Verbi, & huiusmodi alia à Patre simul cum
 diuina essentia sine labore habet; nomen verò I E S V S à
 cruce, a sanguine, a toto orbe magno cum labore re-
 dempto adeptus est. Nomen enim IESV à maximo Dei
 opere, hoc est salute hominibus per incarnationem, cru-
 cemque allata, ductum est, ipsam enim salutem signifi-
 cat. *Celi enarrant gloriam Dei* Vates canit. Nomen ve-
 rò IESV enarrat tum gloriam Dei eximiam, tum homi-
 nibus à Deo allatam salutem maximam. *Opera manu-
 um Dei, annunciat firmamentum;* maiora opera annun-
 ciat nomen IESVS, manus enim, pedesque Dei annunciat
 clauis fuisse confixos, caput spinis cruentatum, corpus
 flagellatum, sanguinem pro hominum salute effusum.
 Quodnam maius vnquam, quod admirabilius fuit Dei
 opus? *Mirabilior,* ait D. Leo, *est secunda hominum gene-
 ratio, quam prima conditio: Quia plus est, in nouissimis se-*

Apoc. 1.

1. Cor. 6.

Nomen
 I E S V S
 quomo-
 do Chri-
 stus ac-
 quisierit.

Psal. 18.

Nomen
 IESV quid
 nobis in-
 nuat?

Leo, ser.
 13. de pas-
 sione.

culis, reparasse Deum, quod perierat, quam à principio fecisse, quod non erat. Fuere olim fortunata quædam, & boni velut ominis nomina, vt *Valerius*, *Lucrinus*, & similia: Fuere quædam *suauia*, & *iucunda*, vt *Hyacinthus*, *Narcissus*, *Charilæus*, *Earinus*, de quo lib. 9. epigram. 8. *Martialis*:

Nomen cum Violis rosisq, natum:

Nomen nectare dulcius beato.

Fuerunt etiam quædam *augusta*, & in summo apud omnes precio ac veneratione. *Tantum*, ait in *Macrino*, *Capitolinus*, *desiderium nominis ANTONINI* fuisse dicunt, *vt nisi populus & milites ANTONINI nomen audirent, Imperatorium non putarent.* Et in *Diadumeno Lamprius*: *Fuit quidem tam amabile illis temporibus nomen Antoninorum, vt qui eo nomine non niteretur, mereri non videretur imperium.* Et postea. *Extat epistola Opilij Macrini, qua gloriatur, non tam se ad imperium peruenisse, qui esset secundus Imperij, quam quod Antonini nominis esset pater factus, quo clarius illis temporibus non fuerat vel Deorum.* Vnde & passim hoc nomen dicitur *sanctum, sacratum, Cesareum, Imperatorium.* Sed quid omnia hæc ad *IESV* nomen? in quo *beatitas æterna: suauitas, & iucunditas infinita: dignitas & Maiestas immensa.* *Valcant Valerij, marcescant Earini, obsolescant Antonini.* Vnum populis, gentibus, orisque omnibus fortunatissimum, suauissimum, optatissimum, & augustissimum *IESV* nomen, in quo quæcunque optari queant, bonorum omnium complexio est. *Salue ô sanctum nomen, salue: & me salua.*

